

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
(І АДМІНІСТРАЦІЯ):
Львів, Ринок 10, II. пов.
Ковта пошт. нмд. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло» Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1—2 год. передпол.
Реклама не зветасться.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в кошу 4/20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 год. 30 дол.,
Голландії 30 дол., Німеччині 7/10
зл., Італії 7/10 зл., Польщі 7/10
зл., Чехословаччині 30 ч. в. Р.
Росії 1/10 руб., Болгарії 7/10
зл., Австрії 7/10 зл., Швейцарії 1 год.

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
Ціна
Одного приписки
17 сот.

За внутрішню стабілізацію.

З давня давна не внамачувався наш український нарід солідарністю (дисциплінованістю, а навпаки відомі скражоди, що були одною з головних причин народнього вихоліття. Неагода в давніх часів була тяжким недомоганням нашого народу.

З окрема, в другій половині минулого століття йшов у нас, на галицькій землі, завзятий правничий спір про «Нор», «Лори» і «я», під чим укривалося опрокидування самостійності нації. Довгий час блудило безрадне громадянство, яке побідило ідея самостійності української нації. Цим покінчився сей важкий і безплідний процес. Сьогодні видається це нашому молодшому поколінню майже неможливе, дивне і смішне, — а прецінь воно правдиве.

Опісля наші українські партії з кінця минулого століття виріжино відоклилися між собою способом розв'язання соціально-економічних питань, більше або менше поступовим, — але стояли вже на одностайнім національній становищі, що проявилось як найдокладніше на міжпартійній з'їзді у Львові, в дні 7. грудня 1912 р. Цей міжпартійний з'їзд зібраний був у Львові, щоб означити й устійнити наше політичне становище супроти великої війни, — яка тоді вже наближалася. Переведена нарада виявила тоді повну згідність всіх наших партій у становищі проти царської Росії — як найбільшого ворога українського народу. На цій міжпартійній з'їзді піднесено також думку, щоб заснувати міжпартійну Національну Раду, яка вказувала би напрямки діяльності політики. Те все вказало нам політичну зрілість українського народу в тім важнім моменті...

А сьогодні переживаємо також важкі моменти в житті нашого народу, але чомусь не вижимо тієї досвідчості і політичної зрілості, що були у нас давніше. Це є внаслідок повосиної політичної дезорганізації, — що не дозволяє нам вийти поза ворота партій, а навіть в самій партії втворює окремі конвенції, групи і завязки нових партій — без убоволеного амісту і причини. Вийдім поза ці ворота, бо тоді побачимо наш нарід, і йому треба дати провід! Не страшний нам партії, ані той Львів, а лихो в тому, — як пова партією або Львовом не бачиться світа... Це буде колись, грядущому поколінню, алаватися знову неможли-

ним, дивним і смішним, — але дійсність показує, що так є. І те лихо годиться негайно усунути, бо воно шкідливе і погубне, а його усунення дуже легке, бо залежить тільки від нас самих...

Ми перейшли восні і повосні катастрофи та з них треба нам вже раз остратися і набрати нового духа до праці. Такі жертви мусить переносити кожний нарід, що бореться за свободу. Іх поносили й наші сусіди — раз і другий і третій, але вони через те не упали на душі, а згадуючи свої жертви-терпіння — піднімалися на душі і ставали разом до праці.

До хоробливих прояв у нас належить також те, що ми з острахом дивимося на наші внутрішні відносини та як про них говоримо, то одні другим дорікаємо або гуртом нарікаємо, а праці з цього виходить мало. Натомість

дуже часто і разо говоримо про міжнародні відносини, про змагання світових блоків і т. н. А нам треба більше подбати про нашу внутрішню політику, щоб стабілізувати установи життя нашого народу.

Та до цього треба об'єднаної акції наших партій, а в першій ряді мусить стати скорсолідована наша народна трудівна (національно-демократична) партія. Вона має проголосити ясну програму нашої сучасної політики і відновити справдішню діяльність в народі та обняти загальні течії народнього руху. В цьому ділі не можна привадувати забагато ваги до тієї чи иншої особи, що має стати на чолі провідної діяльності, — бо політичний провід мусить бути викладником збірної волі і почувань народу... Не шукаймо месії, а ставаймо разом до роботи — та буде гаразд, — бо один за всіх не зробіть, а всі зроблять за нарід! —
Д-р К. Левницький.

Міжнародний Судовий Трибунал.

Сенатор Бораг про міжнародний трибунал.

Вашингтонський кореспондент віденської «Нас Фрессе» мав розмову з веселим сенатором Борагом, керманцем сенатської комісії для закордонної політики Зєдинених Держав, на тему про міжнародний суд. Сенатор Бораг заявив, що зі широкого серця сприяє всім міжнародним заходам, які мають на меті пряснішити і закріпити мир та приязнь між народами. Дослівно він говорив: Я не є противником міжнародного трибуналу, як це дехто інформувє з невідомих причин. Навпаки, ніхто мабує з більшою нетерпелістю не вичікує повстання незалежного і безпартійного трибуналу, як саме я. Моє упередження до створення Лігової Нації трибуналу коріниться в тому, що він уявляє собою нещасливу комбінацію суду з політичною установою.

Дехто таєрдив, немов то є проти міжнародного суду тому, що він є твором Ліги Націй. Це не відповідає правді. Ініціатива такого суду мене зовсім не цікавить, але навпаки, інтересує мене дуже сам суд у його теперішньому виді з його компетенцією та обов'язками. Але в інтересі мира, в інтересі закону та порядку в міжнародних відносинах вважаю за необхідне, щоб той міжнародний трибунал займався виключно юридичними справами, та щоб безумовно оставав поза

вським впливом політичних установ. Я зовсім не вимагаю, щоб ініціатори трибуналу залишили свою працю та починали на спілку з нами підготувати творення нової будови; — я вимагаю тільки деяких змін у статуті, які то зміни робили би ту міжнародно найвищу судову установу вповні незалежною.

Я протиляюся тому, щоб Ліга Націй мала право звертатися до Міжнародного Трибуналу за радою та опінією, і тим самим алажала його чиним у ролі міністерства справедливості при Лізі Націй. Тут маю на увазі не лише правничу опінію чи одобрення, але й те, що збори Ліги Націй на основі теперішнього статуту можуть вимагати від того трибуналу правничого одобрення чи правничої опінії у всіх Ліговіх правно передірішених справах, але вирішених тільки більшістю, ніж при різних поглядах. Таким чином трибунал деградується до установи наскрізь підчиленої Лізі Націй. Тому що трибунал розглядає ті самі справи, що й Ліга, то виробляється якась координована залежність обох цих установ, при чому на випадок розходжень у якомусь питанні все побідає думка не Трибуналу, а Ліги Націй.

Зєдинені Держави заагадалися, чи прийняти участь у Лізі Націй. Тепер нас запрошують через посередництво міжнародного трибуналу, щоб через нього бути до радниками Ліги і то в кожній спірній справі та для кожного розсудного комітету, який Ліга покличе до життя для вирішення якоїсь європейської проблеми, при чому опінія трибуналу все може бути прийнята або відкинута.

Вкінці я поставлю вище всього навіть мою особисту участь у Лізі Народів, де Зєдинені Держави могли би мати деякий вплив на справи у самого джерела. Найноближшій зміни статуту ще не затверджені установами Ліги Націй — скаже мені дехто. На це я відповім словами Боїна: «Протокол є

просто відважним до купити тих старих ідей, які лягли в основу Ліги Націй. Він не накладе на її членів ніяких нових зобов'язань».

Та всі дотепер мною висловлені застереження не мають нічого спільного з питанням, на яке я відповідав; вони не мають нічого спільного з ролюю трибуналу як довідного органу Ліги Націй. Єдино можливий шлях, що веде до розяснення наших поважних замітів, є той, щоб ґрунтовно змінити статут трибуналу. Що означують взагалі застереження при політичних договорах? Якщо ми були би вступили зі заагереженнями до Ліги Націй, то чим застраждали би європейської комплікації так само глибоко, як і без застережень.

Міжнародний судовий трибунал, який справді служив би мирові та справедливості, мусить бути побудований на здорових основах та мусить бути незалежний. На мою думку зробимо величезне добродійство для людства і для світа, якщо вкажемо на всі недосконості та небезпеки теперішнього положення і якщо підемо світові з допомогою.

Голоси преси.

Кілька слів правди. — Примітною і передчутливою. — Авторедація
Через шпала лущного поведи.

Англієць Уїлїс Г. Фрейзер помітив в лодській Республіці свої помічення про Польщу. Цих кілька слів безпристрасної, але гіркої правди годиться теж подати до відома наших читачів:

«Часто страчався я з твердженням, що по суті Польща є великодержавною, бо займає в Європі центральне місце, є оплотом, в якому перетрачуються важкі ітереси, має великий простір, до 30 мільонів населення і значні природні багатства. Є це безперечно правда. Тільки не слід забувати про одне: Англії, що стояла на чолі імперії, не можна було завоювати ці простори, ані населення, ані природних багатств. Є це величезна основа для будівництва, але з величезним фундаментом, що не можна назвати осуду про могутність і красу будинку.

Перевидається десятки кілометрів, а одностайно мурований будинок є коштує. Англії здійснюють кидок перед божим домом, але шукають там школи.

Великі держави не стоять величезними просторами і мільонами аналіфаетів, яких не можна легко навчити ані володіти машиною, ані обробити, — але школами, фабриками, хліборобськими машинами, сільськогосподарськими народом, який подоланням людських антовних міждерг опадностей, льохоманів а здобуває техніку.

На довогах сотні людей, зайнятих при те напраді, поволі товче камені жодотрива. Мене бориє над народами людської праці. Наскільки скорше, лише і дешево це робить це машини. Чому світ не може оглядати, як у Польщі гане така копотна праця. Майже в кожній місцевості на полях. Дорогами поволі ступає селянська воля. Тисячі воля. Люде алау мирують час. А тимчасом місцевка прагають Польщі: самі рукає.

Селянські хати крітї соломою, найкращим нальним матеріалом. Все є маря, біліє, обдєртє. Управа рід разить кожного, навіть неграмотного. Хліборобський машини є дуже мало. Яксь перешкодою плуги, борони і соки, селянин сє рукою, тисє косяно, але сервом, як у нас перед сотню літ.

Наближнім ворогом кожної країни є ліхот і кожній часті човок, що ість хліб, а в заміт нічого не має громадянства, тупий урядовий, несоминий кулак, що підняв димар і лєдот.

На кожному кроці можна стрінути з нас людей, що володіють кількома полями, загально знають шлу низку ділянок.

Med. szas. «Dilo» we Lwowie. Pr. 369/25. 4. Inicjatywa Rzeczypospolitej Polskiej. 1. Sąd okręgowy karnej orzekł na wniosek Prokuratury przy Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie «Dilo» Nr. 115 (10.482) z dnia 28.V. 1925, w artykule pod tytułem: 1) «Na drodze stłachy» między słowami: a) z ukraińskimi i t. d., b) z polskimi, c) z węgierskimi, d) z odwołaniem Kaimow, e) naszych braci... z. Złaz wzajem. 2) Z Polakami... z W Polaczki, e) radian- skiej polityki... z Moskwa jak koly. 2) O- dypoka rade od słow: Blyky porazyły... do kodyca artykułu. 3) «Nowyuk» w ustępie pod tytułem: Złaba czy bezkarnością pou- okrytkie między słowami: a) nęm polęka... z My wte, b) gęzela, «męzajny»... z wro- pystajet, c) od słow: «męzajny»... z Moskwa do kodyca wte. 4) «S. Wasyliuk, u-

krainka gimnastja i polski architektury» między słowami: na se pema... z: 4) Koly pema zawiera zmatlonie zbrodni z 65 a) ustawy karnej w ustępie pod 1) i 1) i występek z 302 ustawy karnej w ustępie pod 3) i z 302 ustawy karnej pod 4) uznał dokonana 27. maja 1925 roku kradzież za uspra- wiedliwioną i zarządził zniesienie całego na- kładu wydruku z tytułu § 493 p. k. zaktas dalszego rozporządzenia jego pisma drukowego. Zarazem wydał ukaz odowiedzialności redaktorowi tego czasopiisma, by oższczenie niniejsze umiescił bezpłatnie w najbliższym numerze i w tym miejscu stronie. Nieu- ykonanie tego ukazu pociąga do kary na- stępną przewidzianą w § 21. ust. 493 z 17. grudnia 1903. Da. p. p. Nr. 6 kx. 1903 k. i zamieszanie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. z Lwów dnia 28. ma. 1925 r. Havel.

додатково думок, людей, які не Англії" — це інколи... а розмови. Іде тільки про те, що тут бракує практичного змісту".

Після відкриття великої провокаційської панамі у зв'язку з вибухом бомби в палаки "Валюка люд" з одного боку — і після нових месюних арештів на Волині, в яких дефіанція в час пеняних рідит загодула в свої діти до 500 громадян, — міністерство внутрішніх справ вислало на "крес" прогулянку варшавських журналістів. Є на один із способів офіційної реклами в користи "кресової" бюрократії, ослаблення і "кресового", очевидно, польського "сполученства". Туземні тих замаль не є "сполученством", тільки національними меншостями".

Поїздка вже досягнула своєї мети. у варшавській пресі на всі лади іде вихвалювання волинського "сполученства". Очевидно, інформації про те героїчне "сполученство", а також і про невдачі національної чужини" дають, ніхто інший, тільки лудський воєвода Дембскі, б. волинський староста. Голітєвський пригадує, що під кінець 1918 року п. Дембскі, як не стверджував посол Хруцький в соїмі, вислав цимачом старовину церкви св. Кирила й Методія в Холмі.

Та йдім слідом "кресових" інформацій, друкованих в центральному органі польської реакції "Газета варш." за підписом Софії Осбергерової. Отже те "сполученство"

є біже і зленеволене, відені завина гістувє нервово, перепускаючи факти, що викликає лінохоту інших дімачів і змичне зарочення в павзлях сферах. В напівні угрунтування державності може не досить багато зроблено, але не було в тому напрямку ніякої допомоги".

З другої частини інформації довідуюся, як дивиться міністерство внутр. справ очима висланих журналістів на національні питання.

"Місцеве українське (в оригіналі "русинське") населення формує три членики: посли в 16-ти, які зотять будувати величезне обелення з раз. Україною і на міжх павторують вострої, використовувати диверсійно-комуністичною роботою; автономістично-федералістичний напрямок Антопа Васильчука, який є майже безплівно; який українській націоналістичний напрямок (імені фєвєлі, амфілі) репрезентований б. полковником Петлюрою Осіпком, який волює з більшовизмом, стоїть на платформі, яка пожджується з тим, що Польщі потрібна (і) є Волинь і зовнішню підтримку тих земель, — за те зотів би сповістити українську думку, що може змодифікувати українській державності роза Волюню (чи не на вісній? — Ред.). Українські посли не мають глибоких знань, тільки викторують настій. Між політичною діяльністю і банальністичною роботою (чи не більшовизмський термін? — Ред.) є деякий зв'язок, що доводить факт, що серед призначених ди-

Пурис

паста до вугтя
світлової сляхи

верайняк було 11 провідників партії (можна уявити собі, скільки на Волині партій, коли між одними тільки лібералістами призначено аж 11 провідників! — Ред.).

Живу діяльність розізнають "Поосейт", що мають трохи (sic!) розумних людей. Загалом слід ствердити, що ніхто з месюних напрямків не виконує "чужої" роботи. Ідуть в розсип, сваряться між собою, багато з них розуміє, що так далі йти не може, бачать би нормальній пресі, ніхто би на зкус ужоку і виконував б. П. лоджано. Агітатори — 90 відс. є зацікавлені людьми, в Україні вони стають невідомо. Перезоротована робота йде головно в Львові і Перемишля (як також і "ліберальні Санди"? — Ред.).

Чи можна наторочити більше нісенітниць?

Церковні справи.

Забора на євангелістичних відправ.

Пресвітеріанський проповідник п. Павло Ч. Крат надіслав нашій редакції такого листа:

"Починаючи від ч. 81 в "Ділі" згадалось кілька статей, в яких можна було виміркувати, що діяльність українських євангелістичних місіонарів: (Ол. Ничанківського, В. Кузіва і моя, Павла Крата) іде безперешкод з боку місцевих властей, так, що з нього знову міг дехто робити висновок, що нашу місію місцеві власти уживають для розвитку уніатської церкви. В імя правди та щоб баламутило не ширилося, поділюсь до відома кілька фактів, що ілюструють відношення польської влади до євангелістичних місіонарів. Правда, спираючись на тім, що ми належимо до пресвітеріанського, себто гельветського віроісповідання, що є признане легальним в межах Річипосполитої, ми ні докого не зголошувалися, ужили свого права наважати і відправляти в існуючих в цій хвилі в Галичині гельветських церквах. Але місцеві власти на це право подивилися з іншого боку, і от 3. травня коломийський староста заборонив д. В. Кузіву проповідувати в церкві на Багінсбергу. На цю заборону В. Кузів вініс рекурс до станиславського воєводи через канцелярію д-ра Чайківського в Коломиї. Дня 10. в. м. станиславська поліція відібрала і притримала в старості та вояківстві аж 10 днів мій паспорт, так, що я, будучи британським громадянином, мусів звертатися за до-

помогою до свого консульства у Варшаві. Хоч ще 17. в. м. я маю відправу у Станиславові, але д. В. Кузіву станиславський староста заборонив відправляти там 24. в. м. У Львові подібної заборони староста мав українське євангелістичне богослуження Ол. Ничанківському в каплиці Методитської Місії на пл. Бернардинів ч. 17.

П. Ч. Крат.

Д-р С. Демидчук про сенсу пресвітеріанства.

П-р Семен Демидчук, колишній діяльний організатор "Рідної Школи" в Галичині, а тепер адвокат і журналіст в Америці в Філадельфії, надіслав на друк до одного з наших визначителів громадян цікавого листа про українських пресвітеріанських місіонарів. За дозволом адресата лічимося злістом того листа з нашими читачами:

"Сьогодні вчिताю я в "Ділі", що "о. Василь Кузів" прийїхав до Львова і звідтам має удатися до Волині в цілі заведення української мови між українськими пресвітеріанами. — Уважаю своїм обов'язком звернути увагу на політичну сторінку цього руху. — Від часу прибуття наших емігрантів до Канади і Зєднених Держав ріжнородні протестантські організації звернули увагу на чимкорше заглиблення нашого народу при помочі релігії. Католицька церква була в нас національною і вони не мали до неї доступу. Подовили отже всяких недокінчених академіків та студентів-недовірків на свою лудку добрих платяний і казали їм розвивати католицьку церкву між Українцями, а поширять сектанство. Пресвітеріанська місія мабуть найсильніша, бо найбільше наловила наших молодих людей і настановила їх проповідниками "прічерами". Вони зробили просто ганебну роботу з національного становища, цюкуючи брата на брата. Василь Кузів не є ніякий "отець", бо такої титулатури в пресвітеріанській організації нема. По англійськи є він звичайний "містер" а по українськи "пан" чи як там. Особисто розмовляв я з ним багато разів про його шкідливу роботу. Він зовсім не скривався з тим, що його вишлють по війні на Україну поширять там пресвітеріанство. Українська ідея для них — це блахман. Головне є нищення католицизму, чи хоч би православ'я, а як у Галичині настане релігійний роздор, то вони в Америці будуть мати аргумент. Це їм тут допоможе при дальшій по-

губній праці. Те, що він каже, то іде на Волинь українцями пресвітеріан, є лише підступом. Його піль є кинути Галичину в круговорот релігійної боротьби. За короткий час він вже буде в Галичині десь в Городищині, звідки він родом. Всі вони безлітні аїліни, а ніхто в Галичині не має досвіду в боротьбі з ними. На сумніваюся, що багато, хоч би волю, стоєть а цікавості познайомитися з якоюсь невідомою їм релігією. А що ріжнородні протестантські секти загалом не багато ріжняться під погнєвом (декі завели вже почитання сонця черотичень, дівинь по церквах в Нью-Йорку), то це не одному може заімпонувати признати до релігії, яка не накладає ніяких обов'язків. — Особисто п. Кузів є симпатичний чоловік і я не маю особисто з ним ніяких порухів. Своєю одначе обов'язок свої совісті, коли про це доношу. Колиб, боре Боже, в Галичині настав якийсь будь релігійний роздор, наша еміграція буде погребана... С. Демидчук"

Політичні новини.

Французьке посольство при Ватикані.

Нашумівша свого часу так багато справя ліквідації французького посольства при Ватикані найшла свій кінець у французькому сенаті. Нове міністерство відмовилося від проєкту Ерріо а Бріан завая, що не має ніякого пам'яті ліквідувати те посольство. Сенат більшістю 168 голосів проти 12 затвердив критику на те посольство. Голова демократичної лівиці висловився проти асигнування, а більшість його групи від голосування здержалася. Тепер перейде ця справа через до парламенту, але на те, щоб вже остаточно осигнута затвердження асигнувань а тим самим і збереження посольства при Ватикані.

Австрійсько-більшевизмський новеліст.

Радянський уряд є того погляду, що заява австрійського міністра закордонних справ Матаї на міжнародних зборах та оголошені в пресі звідомлення більшовизму в задовольняють. На длах радянський уряд звернеться до Австрії з нотою протесту. Нота має бути аложена в приязному тоні, але незважаючи на те, буде домагається

Камі Поліщук

"Сінь голубинна".

Фрагменти.

1.

...Зимною сонце завзяж над містом, а місто на горбах: дімаїрі, церкви й костели, та ще той "копєць", що на пам'ятку унії...

...Зимною сонце завжди поуз село, а село на низинах: стодоли й хати, хати й стодоли, остоїнь яких — церква на горбочку, що як сінь голубинна...

Низче — плебанія: хата під гонтою, комора й хліви, а навколо сад овочевий і — ще тиша...

Твшу будили дві сосни, що коло вікон кімнати старого, а старий (гомосць, Микола Хованець, не любив тиші, бо в ній щось таке, як те, що колись у Талергофі...

Колись гомонили сосни, тоді ширив думками по дзвониках степах України і снував тонке мереживо мрій про Золотоверхий Київ, звідки пішла і є земля Руська...

Вся земля Руська" десь там, як за горами, куди не пройти й не проїхати...

Один тільки шлях, що до міста. давний шлях, яким на ринок баранолоз возять, та ще на "асентерунок" ходять, або "яничу" несуть...

Здовж села вузька річечка, в якій літом — болого, бо місто, що добре їсть, не може пити одне тільки пиво. Місто по сільську воду й довгими зимовими ночами блимає безліччю електричних очей, освітлюючи не тільки засніжені поля, але й навіть церкву на горбочку, що як сінь голубинна...

Тоді часто стояла під церквою сумна постать у чорній рясі. Постать довго-довго дивилася на шлях, що до міста, а прострілений дзвоник з розбитої дзвіниці ледви чутним ячанням звучав:

— Колись Хмельницький...

І думав старий:

— Був тоді "копєць", чи не було? Люде на селі говорили:

— Цей шлях десь зі сходу...

Зі сходу завжди — Татаре, а тому й шлях — "татарський". І агадував старий:

— Як котили валами московські війська...

І вже не дзвоник, а ніби сніг, — старечі уста:

— Тоді Бруслов, Гінденбург і Січові Стрільці...

Глухим вітанням груди:

— Стрільці й Талергофі...

Їжилось на голові сиве волосся, а мізок усе ще про дієсність:

— Тепер Бруслов — "комуїст"; Гінденбург — "ресубликанець", а Січові Стрільці...

Тривожно поглядом кудись за село. Там, за селом, шойно торік засипано роля стрілецькі. Зосталися від того купи іржавих дротів на городах та купи червоної цегли під церквою.

Був ще й Галлер...

Зв'язали, де "копєць", три дні й три ночі, — набій за набоем, а від того й цегла...

Тепер ніби однаково, а тоді все село — стиснені кулаки і сцілені зуби...

Тоді церква на горбочку, як партовий з простріленими очима, — дивилася на село і ждала...

Тоді старий сидів чогось у сні, як прийшли й сказали:

— Вся церква, як решето, дірами світить...

А в плебанії ні одної шиби, тільки від вікна до вікна, — вітер...

Вітер остужував серце й гонив у ватішок.

Журно скрипіли розбиті двері в плебанській хаті і тоді під церквою була тільки тиша, в якій щось таке, як те, що колись у Талергофі...

І довго ще, довго ходив старий по єдиній у цілім будинку кімнаті, ганяючи думи.

Вдень приходили по метрикальний відпис: молоді хлопці, від яких пахло сном і хлібом...

— Скільки? — спитався один, коли все вже було готове.

— Тільки штампель... — сказав старий.

— Гм... — лаявся той. — Це не можна так, щоб так... без того...

— Нічого... Нічого... — всміхнувся й наліпив штампель. Коли пішов, то думав:

— Треба підтримувати...

І згадав, як сам лавив аж до сні, щоб закрити діри, щоб на престол не текло, коли дощ.

— Треба підтримувати... — думав про себе.

...Зимною сонце завжди поуз село, а тому зимною завжди діє короткі і всі вони, як той шлях, що до міста, — однакові...

— Треба підтримувати, — так бо то сінь голубинна, під якою діє дії мої...

Колись — ніякше, тепер — так, бо колись була ще й "чепальня", а тепер тільки школя, а який "копєць" діти вчать...

Хвилинами так, ніби "доси земля Руська" десь там, як за горами, бо ще тільки під сірими стріхами щось своє...

Під сірими стріхами кагінні мерехтять, під сірими стріхами дзвоник, під сірими стріхами ніхто...

Радість — козала...

Так було до Хмельницького, та й після Галлера, бо хто ж до шить Прехічного, що... —

догові сатисфакції. Переговори про спробу подання конфлікту ведуться у Москві. Австрійський посол Поль веде переговори з Італією. Шлях непереможності починається з того, що Матай виголосив велику промову проти комуністів та проти осядлу одного з центрів комунізму у Відні, та заловив його ліквідацію зі сторони австрійського уряду. Болшевики тліли обра-

Сьогодні помітимо відомий уряд лівської шкільної кураторії, який у своїй величній мислі:

Кураторіум
Окрего Шкільного Лвовського
L. 16150.
Лвів, дня 14. маія 1925 р.

До
Виділку Товариства „Бурса ім. św. Миколая“
до рук презеса
Пана проф. Романа Намозуке-вicza

в Премьєліу.
Уряд Войоводзкий Лвовский
платом з дня 13. маія 1925 р. L. 4160
подає ми до wiadomości, co nasle-

duje:
„На podstawie przeprowadzonych dochodzeń stwierdzono niezbicie, że słowarzyszenie „Bursa ім. św. Миколая“ в Премьєліу, не spełnia swoich zadań w sposób należyty i nie odpowiada przyjętym na się obowiązkom.

W szczególności na podstawie dochodzeń i rewizji przeprowadzonej w instytucji utrzymywanym przez słowarzyszenie, stwierdzono, że internat ten jest ośrodkiem wywrotowych hasel wśród młodzieży szkolnej, która znajduje się niedopuszczalną wśród młodzieży szkolnej polityką i o tendencjach wywrotowych antypaństwowych, dalej, że kierownictwo instytucji odpowiedzialne za jego prowadzenie toleruje wywrotową propagandę wśród wychowanków przez co wytworzyło taki stan rzeczy, że Instytut stał się aktywnym rozsadnikiem i del państwoburczym i szerzycielem hasel terroru wśród młodzieży zamieszkałej poza murami instytucji.

Лісь Колядою, а тепер Христом стану...”

Ще тоді, як „пан Іконом роботу загалували“, як усі нічого не знали, — знади:

„За те, що Коляда помагав Перунові творити світ, Перун вирішив зробити його безсмертним та всеблжіним і так послати на землю, щоб він заохочував усіх людей й захищав їх від злих сил стрибачих умих. Послухав Коляда й пішов на землю в саму зиму люту й офіційно виїшов із білої скелі, що самітньо стояла в пустельнім степу. Сtribог, побачивши це, негайно скликав до себе всіх своїх умих і дав розказ, щоб ті заміти Коляду зниклими сингами. Коляда сказався в печеру, що була в тій скелі, з якої він виїшов, і став ждати, поки Сtribог не стомиється і не ляже спати. Але Сtribог аж із сил виблизься, а проте не клався. Коляда сидів і думав, — як би так повідомити про себе людей. А коли так думав, то його лице засяло ясним сонцем длаже в стіпах, де почували й отарами дивні перемерзлі пастухи. Побачивши світло, пастухи побігли до нього і так прийшли до Коляди й поклонилися. Тоді Сtribог побачив, що нічого діяти, засоромився й погнався у лісові нетри, а Коляда вселадно запланував на всій землі

стан опікуватися всіми людьми, як не міг би ними опікуватися навіть сам Перун, серце якого завжди повне грому...”
Сонце зникло — Коляда.
На Коляду село весною сяє:
„Міо в полі, в полі сам Христос ходив, Діва Марія їсти посила...”
Ціла Коляда весілля справляють, а для того — метрихальні відписи...
Колись був дохід, як і за нині „треби“, а тепер — „треба підтримувати“...
Ще якось ті діти, що до школи ходять, казали, як учитель казав: — Ваша Україна буде, як вас не буде...
За вікном срібло, що значило — скоро сонце над містом і, як за годину, повезуть із села бараболою на ринок...
Зимне, як крига, ліжко тріщало і тріщали за вікном намерзлі віги яблоні, але в серці старого тепло його віри:
— Треба підтримувати...
„Сліпла бездич електричних очей і вставали із млі: димарі, церкви й костели, та ще той „копеш“, від якого три дні і три ночі — набій за набосем...
Церква на горбочку, як вертозій з простріленими очима, дивилася на село і ждала...
(Продовження буде)

Przedstawiony powyżej stan rzeczy stwierdza dowodnie materiał zakwestjonowany podczas rewizji w Internacie, świadczący o tendencjach tam panujących. I ink zakwestjonowano wśród wychowanków wspomnianego instytutu:

1) u Iwana Malnyka ucznia VII kl. odezwę K. P. P. z listopada 1924 r. krytykującą rządę premiera Grabskiego,

2) u niewyśledzonych na razie uczniów 4 odezwę K. P. P. z daty Warszawa, styczeń 1925* poświęcone pamięci Lenina, 7 odezwę K. C. Z. M. K. Z. U. z daty „Lwów, styczeń 1925* poświęconych pamięci Lenina, Róży Łuxemburg i Liebknechta, 10 odezwę K. P. Z. U. z daty „Lwów w lutym 1925* obejmujących sprawę stanowiska socjal-demokracji do robotników, odezwę pod nazwą: Waim Hromadjanem Zachidnych Zemel Ukrainy do widoma* z daty Lwów, w sierpniu 1924* omawiającą sprawę stanowiska t. zw. Kuratorium Ukrainiśkich Wyższych Szkół, odezwę „Do wsich Hromadjan“ w sprawie zjazdu przedstawicieli studentów na Kongres w Warszawie, odezwę z daty Lwów marzec 1924* poruszającą sprawę t. zw. ukraińskich wyższych szkół, broszurę skomunizowanego Klubu poselskiego U. S. D. P. pt. „Jak polski pany nas naucza!“, a!sz z za-wiadomieniem o wiecu sprawozdawczym komunistycznych posłów Skrypy i Paszczuka na dzień 25. stycznia 1925 r.

3) u Orzegorza Mazykiewicza, ucznia VII kl. nielegalne pismo perjodyczne, litograficznie odbijane w języku ruskim pn. „Meteor“ oraz list, w którym wymieniony wraz z Łukaszem Kozłowskim również uczniem VII. kl. zwraca się do przedstawicieli Związ. Zw. Soc. Rep. Radzieckich w Warszawie z prośbą o udzielenie informacji co do sposobu wyjazdu na Ukrainę Radziecką, co wskazuje na krzewiącą się wśród studentów ideę aktywnego działania w myśl wskazówek organizatora band dywersyjnych na Ukrainie sowieckiej, aliamana Tłutianynka i Hryńka Kossaka.

4) u Włodzimierza Mysłaka, ucznia VII. kl. broszurkę o materiałach wybuchowych i dwie broszury o mostach połowych i wojennych.

5) u Jarosława Karpiaka studenta, wycinek z gazety, zawierający wzmiankę o mordzie dokonanych ub. roku na osobie dyrektora śp. Matwija.

6) u Eustachego Wołonki, z listy składkowej nielegalnie istniejącego w Przemyslu ruskiego klubu sportowego pn. „Sanowa Czajka“.

7) u Mikołaja Krajczuka studenta

legitymację członkowską wspomnianego klubu.

Już sama ilość wyzszczególnionych wyżej odezw komunistycznych i innych, które znalezione, przekonywa o słuszności zdania, że odezw te przeznaczone były do dalszego kółporiazu wśród młodzieży, nie zaś do znalezienia się w instytucji okolicznościową drogą przypadku.

Umacniają one przekonanie o skomunizowaniu kół ruskiej młodzieży szkolnej zwracając klas wyższych w Przemyslu, w ogólności, w szczególności, zaś wychowanków instytutu gimnazjalnego.

Na specjalną wzmiankę zasługują znalezione wśród odezw komunistycznych kartki zawierające napis w języku ruskim „Smierć psu“ z datą 6. kwietnia 1925 r. Napis ten zaopatrzone krzyżem w pośrodku został sporządzony na kartkach z zeszytu szkolnego przez katkę, co pozwala wnosić, że niewyśledzonych dotychczas autor z pośród wychowanków instytutu sporządził ich większą ilość, zaś uwidoczniona na nich data potwierdza mniemanie, że były przeznaczone do rozlepienia na wypadek udania się planowanego w dniu 6. kwietnia br. zamachu morderczego na osobę dyrektora Hrycaka, jak to zresztą miejsce miało do zamordowania śp. Filipowa. Fakty powyższe rzucają ostrzegawcze światło na psychozę mordu, wśród jakiej żyje ruska młodzież szkolna w Przemyslu, oraz że źródło akcji terroru tkwi w instytucji.

Wobec powyższego stanu rzeczy, widzę się zniewolonym zabronić uczniom szkół publicznych mieszkania w instytucji.

Do końca maja br. uczniowie tam mieszkający winni wyprowadzić się na inne mieszkania.

Stosowne zarządzenia wydają równocześnie Dyrekcjom Gimnazjów.

Kurator:

Sobiński mp.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Тугут заповідає ревеняції проти мін. Ратайського.

Був, мін. Тугут оголосив лист, в яким заповідає, що на соймовій комісії аложити цікаві ревеняції звернені проти мін. Ратайського. А саме відомонити він деякі скандальні тайни з практик варшавської оборони, про які мін. Ратайський знав дуже добре.

Заворушення в Китаю.

В Шангаю вибухли поважні заворушення на тлі большевицьким. Убито 18 осіб, а 60 ранено.

З Гонконг доносить, що в популяції Китаю абутивалося 600 вояків, які повбивали більшість офіційрів.

СРСР. перестерігає Японію.

Представник „Рости“ переслав японським газетам комунікат-осторогу під адресою Японії перед попіранієм губ. Манджурії Чанг-Тео-Ліна. Сказано там м. и.: Реакційні кола в Японії говорять про війну з СРСР. Імперіалістична група в Японії хоче прогнати СРСР з Манджурії, голловнож із сх.-китайської залізничі. Також Англія впливає на Чанг-Тео-Ліна. Коли Японія дійсно хоче підтримати прийняті взаємини з СРСР, мусить перестати попірати всі чинники, що шкодять радянському урядові. З огляду на міжнародне положення було би некорисним для Японії почати спір із СРСР. Часописи зазначають, що таку пересторогу рад. пос. Кол преждожив на авдієнці у японської імператорові й князя регента.

Вбивство засуджених.

Б. болгарського мін. Янова і б. през. собрана Потера, засуджених на 10 літ в'язниці, поліція рбила щчас ескорти. — Болг. поліція арештувала провідника банан, Хр. Пашата, яка виконала замах на короля Бориса.

Станіславівщині і Покуття

до відомої:

КОНЦЕРТ

Менчинського Мидеста

Станіславів, субота ден 6. червня.

Коломий, віторня ден 9. червня

Передпочи в афішах.

НОВИНКИ.

— Комісія. Проведення числа „Дія“ сконфіскованою прокуратурою та сім місяців переданої статті п. „Пам'яті по чом“ і за цією жмій фактом п. „Казка про дві сестри“.

— Вільноф большевицького повстання в Бессарабії. В перших лист червня почалися у Бухаресті великий політичний процес проти комуністів, що викликався боротьбою переаботот у тат. Бухарестському районі. Повід. з обмашувачих мали поборитися на румунській бері Дністра з Україною і при підмолі місцевих комуністів мали підняти повстання проти румунської влади. У місті Татар Бухаресті голову міста і секретаря а підмолі румунської опортуністичної мліви анішество З Татара Бухаресті комуністи направилися в околиці села, де проголосили радянську республіку. Ший той район наводився в руках большевицьких на протів кімлюх аміс. Шоймо при доповіді анішесті влісмоних сил алязало ту республіку анішувати. Тепер сімх підбуається епільноф той ділої історії.

— Концерт М. Менчинського. Поведілковий концерт знаменитого співака, героїчного тенора кельмської опери М. Менчинського був одним великим тоїком фом незриманого мистця і численю зібраної публіки, яка — віддаючи пошану мистцем, тим самим годилася українською пісню, аборною власністю українського народу. Композити Сениського, Ярославська, Лісенка, Людкевича, Мурсорського, Гречанинова, Вагнера й ін. в інтерпретації незриманого мистця були справжнім, незвичайно вибаглим духовним пірвом для концертної публіки. Мірлом пошани і зважання мистця може послужити той рішачий під теперішню пору факт, що — не заважаючи на велику важку матеріальну скруту, українська публіка анішесті сілью по берегах. На сумніватимоса, що таке шире, сердечне й загально прийняте найде мистцем та-кож і в інших містах Галичини. Затра пошанію про концерт фатово рецензію пера відомого композитора п. В. Баринського.

— На маршівні інтерпретації після Скрипін. У зв'язку з інтерпретацією після Скрипін, яку ми надрукували в „Дію“ з дня 10. квітня (с. 79) діставмо листа від п. Івана Волошини з Луцька. В тому листі п. Волошини завадає, що він ніколи не брав участі у вербуванні добровольців до армії ген. Врайхса. А через те, каже, в газетній інтерпретації, про нього як про агента Врангеліського штабу не відомо, аніде правді. „А тому — лише доповідно п. Волошини — публічно завадає, що до московської Врангеліської групи, ворожої анішесті українського народу, а не їм не мало і не буду мати ніякого відношення“.

— Вачіф української пісні у Гриму Українські студенти в Гриму дали ден 19. травня п. п. впер української пісні „Гареспост“ з 20. V. пошаніти на пед концерт таку рецензію: „Українська студентська товариство „См“ у Гриму, ші вже в анігулому році завадає на себе увагу наших музичних кола своїм концертом, дано впер (інтерпрет) у анішесті сіль концерт і багатою програмою, ші авляючи своїм дотепом уложеною да ла змогу наїти незоріковані у ші матер завадоматися з українською музикою та формою її анішесті. Українська музика, ші укаже собою подивуаєм гармонію краси і душі, сімх до ажера да стародавніх церковних мелодій і во анішесті пісень та мистецтв у собі, як не за анішесті у своїй анішесті мові п. В. Пашата, завадає своїм мовою характеру і багато популяційно-словацького музичного елементу. Добре анішесті анішесті сіль хор, і анішесті хор а казали за продуктували під одушевленим промодом п. Пашата Гейди длає українське народні пісні, переаляючи душу жмій казали на своїй домі Ліхачеві, як

ДОМАШНІ ДАНСІНГІ

улюблені світової музики

ГРАМОФОН „His masters voice“

„ГОЛОС СВОГО ПЛАНУ“

Грамфон найвищої конструкції (система РАДІО з грамофоновим підладкою) унікальний першорядним звучанням цього саита за найкращим, високою точністю без шуму. Великий вибір плит, різноманітних і спеціальних музичних: РОЗЕНБЛЮТТА, КВАРТА, СІРОТІ.

THE GRAMOPHONE Co., Limited, LONDON.

Генеральний представник на Польщу:

ЙОСИФ ВЕКСЛЕР

Ірвин, Фабрицька 25. Львів, Сикстуска 7.

1925. 10-20

ВІЙСЬКА НА СВІТІ РОЗПОВІДІ

В суботу ранком впровадили на сцену розгорта бійний відділ війська. Частина розгорта з поліцією оточила обидвох учасників, друга частина оточила піанолесом. Високий Трибунал! Інші заповні міся ко-ло тілом і дверей салі.

На сцену розгорта прибув також сфінкс-командант цього відділу з надмірним велієм.

Причина цієї „гаради“ невідома.

ОГОЛОШЕННЯ.

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Раппапорта і

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуска 17/1.

Пломбування і вибилювання зубів без болю. Штучні зуби в кланку і дозволі на американську систему. Пациєнти з провінції полагоджуються в найкоротшому часі. ПТ. урядовим та студентам значна знижка. 1925 5-10

РУДОЛЬФ КРОП

Магазин блаватних і модних

товарів 2-6

в ПЕРЕМИШЛІ

переніс свою фірму, яка містилася при

вул. Францішкяській ч. 24, до львівської

Ринок ч. 24. Е. ПІСКОЖ.

(давніше)

ПОБІДА

в боротьбі з плягою річки

ХРОБІВ ЗАПЕВНЕНА!

Кількаднесталість практика, проби різні прилади і подати викладали, що наусуспішнішими середниками є:

ТАНАТОЛЬ проти каракона і пшавам
ОРИН на мислі і турі
СІНТІН (до опашування на блохи, му-
хи, мош і т. п.)

До набути у Львові: В аптеках М. Етін-
гера і під „Гігієно“, Городецька 30.

В складах фарб: А. Гібер, Ринок 38.
О. Т. Вімлер Сын, Ринок 28, И. Судгоф,
Академіка 8, Л. Гошовський, Академіка 3,
А. Л. Цукер, Казимирська 47, М. Шай-
нер, Городецька 51, И. Л. Х. Евраїх,
Личацька 22.

В дрогеріях: Мр. Е. Берлес, Казимирська 19,
Фрід і Стерберг, Паска 17, Мр. К.
Пожабильський, Личацька 15, Кооп. Тов.
„Мурфа“, Городецька 60.

Льб. Хем. Носмет. И. Срочинський і Ска.
2067 Варшава, Золота 23. 1-5

RAST & GASSERA

МАШИНА ДО ШИТТЯ

є найліпша

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД

у ЛЬВОВІ

вул. ГОРО-
ДЕЦЬКА 53.

1-8

Годинникарські роботи

під управою швейцарських сил фа-

хових лікунів

Г. ГУТТЕРМАН

Львів, вул. Сикстуска 14.

Тел. 18-81. Роботи з провінції ве-

дуться негайно. 5-10

СНОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський те-
атр О. Мітнєвич.

Городенка. — Салі Нар. Дому.
Четвер 4.VI. „Дні нашого життя“ (веса
Андрєєва).

Четвер 5.VI. „Ревізор з Петербургу“.
(Чистий дохід з вистави для „Союзу У-
країнців“).

Субота 6.VI. „Вихрест“.
Неділя 7.VI. Прямий вистави: „Ма-
зета“.

Маломія. — Салі „Каси Щадливого“.
Понеділок 8.VI. „Маруся Богуславка“.
Вівторок 9.VI. „Пан Тевдовський“.
Середа 10.VI. „Дні нашого життя“.
2070

„Міщанське Брацтво“ повідомляє сво-
їх членів, що в неділю, дня 7. червня від-
будеться в львівській т-ві в год. 12 зпо-
відат на тему: „В здоровому тілі, здо-
рова душа“. 2061 1-1

На увагу береманським абітурієн-
там в 1905 р. Дня 28. і 29. червня п. р.
відбудеться в Бережках товариський зїзд
усіх тих товаришів, що складали іспит
зрелості в бережанській гімназії в 1905 р.
Зголошення приймає секретар зїзду адво-
кат д-р Едвард Голендер у Львові, вул.
Сикстуска 17.

Дрібні оголошення.

ХТО служить військово або робив т. зв.
приват перед війною з бл. п. Буном
Гіжовський, згодити ласкаво подати свою
адресу К. Гіжовський у Вишній, м. пошта
Магєрі. Розкошиться про призначення адво-
катів плати. 2-2

ПАРОХІЯ Глубічок в боршівській пові-
ті до заміни за рівнодержу в стале-
славській, ескот у львівській дієцезії. —
Глубічок пошта Озернян б. Чорткова.
2050 2-3

ФОРТЕПІЯНИ, Плімпа, Фісгармонії пер-
шорядних фабрик, найновіші моделі,
можливо найдешевше продає, купує,
замінює готівкою фірма, існуюча від 30 літ
ГАНАК Паска 21, Тел. 35-45. 2041 3-10

НАФТОВИЙ урядник, молодий і при-
стойний мушкетер, з вищим освітленням,
багатий, намагає кореспонденцію в
матрімоніальній цілі з гарною і здоровою
панночкою, до літ 25. Придає для силь-
ного добра показане, але не монетне.
Зголошення з фотографією, за котрої
зворот ручу словом чести, слати на
Route-restante „Futurum“ Борислав за окла-
дками 2-золотники 063103. 2043 2-3

СПІЛЬНА кімната до вишарплення для
інтелектуального і спокійного плану. Зго-
лошення до Адміністрації „Діла“. 1-3

УНЕВАЖНОЮ згадує свідоцтво зрі-
лості і індекс з 1912 р. на лавинсько-
Микетин Володимир. 2063 1-1

ПРИГАДКА. Видавництво „Запорожжє“
в Коломиї приймає в останнє інтере-
сованим Всес. оп. і Вип. Адвокатам і Я-
карем, щоб негалию, а найліпніше до
15. червня 1925. надіслати йому належ-
ності за висланим своїм часу кален-
дарика „Запорожжє“ на 1925 р. бо в
протиную випадку довжиків заміняє-
ся поимено в часописі. 2058 1-1

ДО ринажу 10-морговий сад овочевий
на фільварку в Осинові. Писемні
оферти вносити до дня 10. червня м. р.
до канцелярії мецелеса Гвоздєвського у
у Львові, Красницьких б. 2060 1-3

ОСОВА в середній цілі, інтелектуальна, шу-
кає новий до заряду доми, з одного
када. Зголошення до Адм. „Діла“. 2062

Літературно-публіцистичний та інформацій-
ний журнал Центрального Союзу Укр-
їнського Студентства („СЕСУС“)

„Студентський Вістник“

виходить в 1925 р. (III. рік видання) у пер-
ших днях кожного місяця в Празі. Пош-
това адреса: Praha, Hlavní záměstí, příkaz
8. 411. „Studentství Vistnik“. Гроші пошти
ти на адресу: Praha, Zbraslavská 10.
„Сесус“, („Stud. Vistnik“).

Ціна (з лавинкою): в квітні: 1 число
— 20 сот. пол., 3 числа — 2 дол. пол., 4
числа — 1 число конште 15 ам. лавин
(в Чехословаччині 1 число — 4 кор. ч. —
3 числа — 11 кор. ч.)

В краю замовляти через книгарню Нав-
Топ-а ім. Шевченка у Львові або безпо-
ередньо від Адміністрації „Студ. Віс-
ника“.

КОНКУРС

Виділ Українського Інституту
для дівчат в Перемислі,

вул. Татарська ч. 4.

оголошує конкурс на послад мате-
матика до висших клас гімназії від
1. вересня 1925. Платня вносить
75%, державної. Зголошення з до-
лученням дозволу навчання до 1.
2045 липня 1925. 2-3

Власний виріб. Ціни фабричні.

КОВДРИ = МАТЕРАЦІ

Пруж. Вклади — Отомани

ГОТОВІ ПРОСТИРАЛА ПІД КОВ-

ДРИ І НА ПОСТЕЛЮ

ПІШВИ — ПОЛОТНА — ШИФОНИ

РУЧНИКИ — СКАТЕРТИ — ХУСТИНКИ

Коци - Дивани - Фіранки

Хідники - Церати і т. д.

НАЙДЕШЕВШЕ ПРОДАЄ

фабрика Постелі

ПЕТРУШЕВСЬКІ

МЛЕКО

Львів Коральницька ч. 4.

Для інститутів, шпиталів, моласерій для

оферти намі. 5-10

ОМЕГА

перша рата 10 зол.

слідуючі три ченом п. к. о.

МАРІАН ДАЄВСЬКИЙ

Львів, вул. Академічна 25.

1938 4-5

ПОДЯКА.

Отримався до обслуги пер-
шого подякувати найліпшим суддям
Іванові Кузикові, Семіонові Кузикові, Ст-
цькому, Іж. Васюті, п. Тішюві, Мухом-
ову Амі Назарові за те, що вони об-
регли мое малю від злочинців та оп-
бленія в часі пожежі, яка мала місце
ночі з 23. на 24. травня п. р. при
Оржешкості ч. 1. — Михайлівна Шей-
цова, власнича реальності.

3 судової салі.

Новий великий політичний процес
у Рівні.

Даліший перебіг розправи „УНПО“ —
підняття і субота.

(Від власного кореспондента.)

Переслухання свідків йде далі. Зізна-
ють головні наші свідки, які мали перед
свідком суддею сильно обтяжувати обви-
нування в цьому напрямі, що деякі з них
колись по селат, мали намовляти свідків
до вступлення в організацію. Свідки на-
віть підняли з „картонки“ (фотографії)
тих емісарів „УНПО“ у свідчого судді, а
на розправі мали розпізнати їх з „боні-
ладу“.

Довит тих свідків покінчився великою
компромісною судових діястей, як та-
ких, в свідчого судді зокрема.

На травні кілька переслуханих свід-
ків — 28 знавало перед судом по запри-
скаженню — цілком протинно як це зловили
а свідств. Питав чому змилили свої зі-
знання — зазначили один за другим, що
свідчий суддя питає їх щось по помисль-
но — а описав їм щось по польським відчитав
— але що це було, того вони не знають.
Описав казан їм візнання, чи пак протокол
відчитав, а гот і ми підписали, що це
було — ми не розберемо“.

В обвинуваченні не визнають тих, на ко-
трих залежить прокураторів — на розпра-
ці нікого з „картонки“ не могли пізнавати,
і що написав свідчий суддя — про те не
знають!

На салі велика констернація!

Займаючись кількома молодими одиницями — го-
ловною бунтів військових — теперішніх по-
ліційних конфідентів, які під позором бо-
жества вступили в організацію вивадува-
лись про неї і доносили про все поліцій-
ній владі. До таких належить згадувати
братів Туніцьких Володимир і Олександр
з Кривини, Василя Сабатова з Кривини,
Левчука Олександра з Острога,
Григорієвського Петра з Дружкована, Івана
Миколайска, учителя з Охлянова. Цей
останній особливий видає у руки поліції всіх
свідоміших свідків з Охлянова. Позиву
допо в Волонтих відорвав Солоніт Пана-
севич, замішаний тепер в Луцьку — та-
кий конфідент поліції.